

Roma Tre University

Inauguration of the 2003-2004 Academic Year

به نام خداوند جان و خرد

همکاران ارجمند ، اساتید محترم ، دانشجویان عزیز ، حضار گرامی ، خانم‌ها و آقایان

خوشحالم که امروز از این جایگاه شایسته با شما سخن می‌گویم . دانشگاه خانه اصلی و مأمن واقعی همه کسانی است که معنویت را سر لوحه فعالیت‌های خود قرار داده‌اند ، کسانی که خود را وقف بشریت کرده‌اند ، افرادی که افتخار آنان نه به حساب بانکی شان بلکه به تعداد کتبی است که تالیف کرده‌اند - به تعداد شاگردانی که تربیت کرده‌اند می‌نازند و نه به ظواهر دنیوی و ایتالیا از این جهت کارنامه درخشانی دارد . تعداد دانشگاه‌های آن ، اساتید مجربی که دارد و دانشجویان علاقه‌مندی که توانایی را در دانایی جستجو می‌کنند . بسیاری از آرشینکت‌های معروف ایران در دانشگاه‌های ایتالیا تحصیل کرده‌اند . از این که سخاوتمندانه دانش خود را در اختیار هم وطنان من قرار داده‌اید سپاسگزارم . در وطن من ایران نام کشور ایتالیا با معماری ، هنر و ادبیات شناخته و معرفی شده است . بسیاری از نویسندگان ایتالیایی از جمله دانته ، سیلونه ، ناتالیا گینز بورگ ، ایتالو کالوینو و ... بسیاری از کارگردانان ایتالیایی از قبیل فدریکو فلینی ، روبرتو روسلینی ، و ... آثارشان به فارسی ترجمه شده و خوانندگان و بینندگان و تحسین‌کنندگان فراوانی دارند .

خانم‌ها و آقایان

بین ایران و ایتالیا شباهت‌های فرهنگی بسیاری وجود دارد هر دو بزرگترین امپراطوری عصر خود بودند و قافله سالار تمدن قدیم ، رم بزرگ - ایران باستان . هر دو مشاهیر بزرگی را تربیت کرد و به گنجینه فرهنگی جهان تقدیم نمودند ، گاليله - بوعلی سینا . هر دو دستخوش حملات بیگانگان شدند اما تا آخرین نفس از تمدن و موجودیت خویش دفاع کردند . امروز شما به زبان ایتالیایی و من به زبان فارسی سخن می‌گویم و این افتخار کمی نیست ، بسیاری از تمدن‌های باستان از بین رفته‌اند و فقط نامی از آنان در تاریخ باقی مانده اما من و شما وارثان تمدن قدیم خویش و حامل آن به نسل‌های آینده هستیم . ایران و ایتالیا هر دو از رژیم‌های استبدادی و دیکتاتوری رنج برده‌اند اما مقاومت کرده‌اند ایران و ایتالیا هر دو از حکومت‌هایی که به نام مذهب ستم می‌کردند رنج بردند اما مردم آن‌ها اعلام داشتند که با مذهب سرسنتیز ندارند بلکه خواهان قوانینی هستند که با مقتضیات زمان و مکان سازگار باشد و بتواند نیازهای اجتماع را مرتفع سازد .

فاصله مکانی بین ما زیاد است ، شما در قاره اروپا و ایران در قاره آسیا قرار دارد اما دل‌هایمان به هم نزدیک است . شما در اروپا هستید و رنسانس را تجربه کردید و به همین علت بر بسیاری از مشکلات خود زودتر از مردم ایران که تجربه رنسانس را ندارند غلبه نمودید . اما چه باک که در عصر ارتباط اینترنتی قرار داریم ، راه طی شده را می‌دانیم تجربیات گران بها در دسترس ما است . مطمئناً ما نیز چون شما با حفظ اصالت فرهنگی خویش قادر به رفع مشکلات امروزی خود خواهیم بود .

خانم‌ها و آقایان

از خاورمیانه می‌آیم ، منطقه‌ای که چند سال است دستخوش نا آرامی و آشوب است . در برخی از سخنان می‌شنویم که نقشه خاورمیانه باید تغییر کند و مردم ساکن در این منطقه حیرت زده از خود می‌پرسند مگر سرنوشت هر کشوری را مردم آن کشور نباید رقم زنند ؟ پس چرا دیگران برای ما نقشه می‌کشند؟ روزی طالبان را کمک می‌کردند تا به قدرت رسد و روزی دیگر به بهانه طالبان به افغانستان حمله کردند . به صدام کمک کردند

، به او سلاح‌های شیمیایی دادند تا مردم ایران و منطقه کرد نشین عراق را بمباران شیمیایی کند و روز دیگر به بهانه داشتن بمب شیمیایی به عراق حمله کردند. سربازان ایرانی و هم‌چنین غیر نظامیان با گذشت بیش از 15 سال از پایان جنگ هنوز از نتایج شوم بمباران‌های شیمیایی رنج می‌برند آنها به خوبی واقف هستند که بدون حمایت برخی از دولت‌های غربی هرگز صدام قادر به تهیه چنین زرادخانه خطرناکی نبود و اکنون که نوبت محاکمه متجاوزان است نه تنها صدام بلکه حامیان وی نیز باید در قبال وجدان بشری و افکار بین‌المللی پاسخ‌گو باشند.

همکاران محترم ، فقط در صلح و آرامش است که درخت دانش بارور می‌گردد ، خلاقیت‌های هنری آشکار می‌شود و ارا به تمدن به جلو می‌رود . اما هر سکوتی آرامش نیست و هر صلحی پایدار نمی‌باشد . صلحی پایدار است که بر دو ستون محکم بنا شده باشد ؛ عدالت و دموکراسی ، در غیر این صورت اگر سکوتی هم باشد ، آرامش نیست بلکه خفقان است . سکوت جامعه استبداد زده ، جامعه‌ای که کسی را یارای سخن گفتن نیست و هر صدای مخالفی را به ضرب زندان و گلوله خاموش می‌سازند ، سکوت گورستان است که دیر یازود دستخوش اغتشاشاتی می‌گردد که به سود کسی نیست . فراموش نکنیم سکوتی را که هفتاد سال بر اتحاد جماهیر شوروی سابق حاکم بود سکوتی را که هم اکنون در برخی از ممالک جهان سایه گسترده است . صلح را پاس داریم و مقدس شماریم و مقدم بر آن عدالت و دموکراسی را مهم بدانیم .

از سویی دیگر صلح دو لایه دارد ، درونی و بیرونی ، هم چون جهانی که در آن به سر می‌بریم روی آن زندگی می‌کنیم اما از راز و رمز اعماق آن هنوز بی‌اطلاعیم ، بدون صلح درون ، صلح بیرون امکان ندارد و اما صلح درونی آن آرامشی است که در سایه هدف مند زیستن به دست می‌آید . افرادی که هنوز هدفی برای زندگی خود نیافته‌اند ، انسان‌های سرگردانی هستند که در هیچ سربازی آرامش ندارند در هیچ کجا خویشتن خویش را نمی‌یابند و این امر بر عهده ما معلمین ، است که شاگردانمان را در این جستجو یاری بخشیم ، چراغی فرا راه آنان بیافروزیم تا راه از چاه تشخیص دهند خود را بیابند و ضمن شاد زیستن بتوانند برای دیگران نیز مفید باشند . و به عبارت بهتر با شادی عمر را به سر بردن و برای جامعه و دیگر کسان مفید بودن ، ستون‌های صلح درونی است . جامعه‌ای که بتواند این امر را سر لوحه برنامه‌های آموزشی خود قرار دهد جوانانی را تربیت کند که ضمن بهره مندی از مواهب دنیوی به فکر دیگران نیز باشند ، مسلماً در راه صلح گام بر می‌دارد . و به این ترتیب صلح از درون ما آغاز می‌شود می‌جوشد در خانواده جاری می‌شود و سر انجام در شریان‌های اجتماع لبریز می‌گردد و به عبارتی صلح از مدرسه شروع می‌شود و در جوامع ملی جاری شده و به قلمرو بین‌المللی می‌رسد .

به این گونه است که آموزگاران و اساتید به عنوان ستون‌های صلح در سطح ملی و بین‌المللی عمل می‌کنند و در این راستا ارتباط بین مجامع علمی در سراسر جهان مهمترین عامل برای پیشرفت و پایداری صلح است . تبادل استاد و دانشجو ، ترجمه کتب به زبان‌های مختلف ، ایجاد مدارس و دانشگاه‌های مجازی (اینترنتی) - برقراری دوره‌های بین‌المللی و ... کمک‌های بزرگی است در راه تحقق و ارتباط علمی بین‌المللی کشورهای پیشرفته علمی باید با سخاوت دانش خود را در اختیار دانشجویان و مراکز علمی کشورهای جنوب قرار دهند . بدترین آفت علم بخل ورزی است که متأسفانه چندی است در جهان رایج شده است . بعد از واقعه 11 سپتامبر تحصیل در برخی از رشته‌های فن‌آوری‌های برتر و نوین مانند تکنولوژی و فن‌آوری اطلاعات ، مهندسی هسته‌ای ، مهندسی ژنتیک در آمریکا برای دانشجویان برخی از کشورهای جنوب ممنوع شده است . و به دانشجویان شاغل به تحصیل در این رشته‌ها اخطار کرده‌اند به مجرد پایان یافتن اولین مقطع تحصیلی خود باید تغییر رشته دهند - برخی دیگر از کشورهای غربی هر چند چنین محدودیتی را رسماً اعلام نکرده‌اند اما عملاً به دانشجویان برخی از کشورهای جنوب ، برای ورود به دانشگاه در رشته فن‌آوری برتر و نوین پذیرش نمی‌دهند .

اگر جهان را به صورت دهکده‌ای بین‌المللی می‌بینیم باید همه در تمامی مواهب آن از جمله دانش سهیم باشیم ، نمی‌توان ادعایی جهانی شدن داشت و قسمتی از مردم جهان را از دانش بی‌بهره ساخت . بخشنده باشیم هم چون آسمان ، درخت دانش را بارورتر سازیم مانند زمین ، دوستی را بپر اکنیم بسان باد ، خشمگین و سوزان باشیم بر جهل و تعصب نظیر آتش .

انسان باشیم ، مهربان باشیم . مهربان

متشکرم